

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Michaela Nipperta a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci

nezletilých: **S. A. B.**, narozená dne xxx
L. O. B., narozená dne xxx
obě bytem xxx, xxx

dětí rodičů: **Mgr. L. B.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátem JUDr. Alešem Janochem
sídlem Národní 340/21, 110 00 Praha 1

S. A. B., narozený dne xxx
bytem xxx, xxx, xxx

o žalobě na obnovu řízení

o námitce vyloučení soudců Obvodního soudu pro Prahu 6 z projednávání a rozhodnutí věci

takto:

Soudci Obvodního soudu pro Prahu 6 **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí právní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 60P 36/2014.

Odůvodnění:

- V této právní věci otec dětí vznesl námitku podjatosti vůči soudcům Obvodního soudu pro Prahu 6 takto: „Je zřejmé, že rozhodnutí o výživném je nesprávné. Kupní smlouva a rozhodnutí janovského soudu dokazují, že oba soudy nikdy nesplnily požadavky (kontrola a rovnováha), ale pouze uvěřily slovům matky a jejího právníka. Výsledkem je, že soudy jednaly svévolně a porušovaly základní právní principy, jako jsou ty, které definuje ústava. Podjatí soudci by měli být odvolání a jejich rozhodnutí by měla být přezkoumána.“ Dále ve svém podání popsal výhrady proti rozhodnutí ve věci samé. Z obsahu jeho podání lze dovodit, že navrhuje, aby soudci jmenovaného soudu byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí předmětné právní věci.
- Soudci Obvodního soudu pro Prahu 6 se každý jednotlivě k námitce podjatosti písemně vyjádřili a z jejich vyjádření jednoznačně vyplývá, že ani jeden z nich nemá k účastníkům řízení ani k jejich zástupcům žádný vztah ani poměr k věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

3. Podle § 14 odst. 1 o. s. ř. jsou soudci a přísedící vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníku nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Dle odst. 4 téhož ustanovení důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.
4. Rozhodnutí o vyloučení soudce podle § 14 o. s. ř. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze soudce vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu zjevně brání věc projednat a rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě či je taková pochybnost objektivně posuzována dána.
5. Podle ustáleného výkladu podávaného soudní soudcův poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci. Tak je tomu bezpochyby v případě, kdy by soudce sám byl účastníkem řízení, ať na straně žalobce či na straně žalovaného, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Poměrem k věci se také rozumí situace, kdy soudce získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při jednání (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování), a v důsledku toho je jeho pohled na dokazování zjištěné skutkové okolnosti případu deformován jeho dalšími poznatky zjištěnými mimoprocením způsobem. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak zjevně nepřátelský.
6. Subjektivní hledisko účastníků řízení, případně soudců, je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodování o této otázce se musí dít výlučně na základě hlediska objektivního. To znamená, že nelze vycházet pouze z pochybností o poměru soudců k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, nýbrž i z hmotněprávního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedly. K vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může dojít, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude moci nebo schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01).
7. Pochybnosti o podjatosti soudce, tj. o tom, zda bude schopen nestranně a spravedlivě rozhodovat, je třeba opřít vždy o takové doložené skutečnosti, jejichž konkrétní obsah a charakter, týkající se projednávané věci a osob účastníků řízení, umožňuje dovodit, že jsou splněny podmínky pro vyloučení soudce předpokládané zákonem v ust. § 14 odst. 1 o. s. ř. Způsob, jímž je vedeno řízení (i vystupování v průběhu jednání), byt' na účastníky nepůsobí příznivým dojmem, sám o sobě nedokládá absenci nestranného úsudku ze strany soudců, neboť není okolností, jež by naznačovala jejich zainteresovanost na výsledku sporu (§ 14 odst. 4 o. s. ř.).
8. V posuzovaném případě nebyly zjištěny (z obsahu spisu se nepodávají) žádné okolnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že je tu důvod pochybovat o nepodjatosti soudců Obvodního soudu pro Prahu 6, kteří v písemném vyjádření jakýkoli poměr k účastníkům, stejně jako jakýkoli poměr k věci vyloučili a žádný takový vztah, významný z pohledu § 14 o. s. ř., který by mohl představovat důvod jejich vyloučení z projednávání a rozhodnutí předmětné věci, z obsahu spisu dovodit nelze.
9. Z obsahu námítky podjatosti je zřejmé, že jádrem pochybností o nepodjatosti soudců potažmo soudu je subjektivní pocit nespokojenosti žalobce s procesním postupem v projednávané

věci. Takový argument je však irelevantní, neboť zákon výslovně stanoví (§ 14 odst. 4 o. s. ř.), že důvodem vyloučení nejsou okolnosti spočívající v postupu soudce (nebo přisedícího) v řízení o projednávané věci nebo v jejich rozhodování v jiných věcech. Je třeba rovněž připomenout, že ze zásady nestrannosti a nezávislosti soudce (článek 82 odst. 1 Ústavy) plyne, že osobní nestrannost soudce se předpokládá, není-li důkazu o opaku, který však v posuzované věci předložen nebyl; srov. obdobně i usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 5. 2012, sp. zn. III. ÚS 141/12 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://www.nalus.usoud.cz>). Protože otec netvrdí nic konkrétního, z čeho by bylo možné dovodit, že soudci mají takový poměr k projednávané věci či k účastníkům řízení, který by zakládal důvodné (z hlediska objektivního, nikoli subjektivního pohledu žalobce) pochyby o jejich nepodjatosti a soudci sami, jak uvedeno shora, existenci jakéhokoliv takového poměru k účastníkům či projednávané věci vyloučili, nelze než uzavřít, že soudci Obvodního soudu pro Prahu 6 vyloučení nejsou.

10. S ohledem na shora uvedené dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě není námitka podjatosti opodstatněná a rozhodl podle § 16 odst. 1 o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 12. prosince 2024

Mgr. Michael Nippert v. r.
předseda senátu